

عنوان مقاله:

اثر بخشی واقعیت درمانی گروهی بر کیفیت زندگی زنان سرپرست خانوار

محل انتشار:

اولین همایش ملی خانواده سالم، جامعه سالم (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

معصومه نصیری - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی دانشگاه پیام نور مرکز تربت حیدریه

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی اثر بخشی واقعیت درمانی گروهی بر کیفیت زندگی زنان سرپرست خانوار صورت گرفت. روش پژوهش شبه آزمایشی و در قالب پیش آزمون- پس آزمون با گروه گواه انجام شد. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه زنان سرپرست خانوار تحت پوشش بهزیستی شهرستان رشتخوار در سال ۱۳۹۴ بود. روش نمونه گیری عبارت بود از نمونه گیری هدفمند، به همراه روش تصادفی ساده. ابتدا با استفاده از روش نمونه گیری تصادفی، ۱۲۰ نفر از زنان سرپرست خانوار انتخاب شدند و پرسشنامه کیفیت زندگی روی آنها اجرا شد. سپس از بین کسانی که نمره پایین کسب کرده بودند (دو انحراف معیار پایین تر از میانگین)، ۳۰ نفر به صورت تصادفی انتخاب شده و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش (۱۵ نفر) و گواه (۱۵ نفر) جایگزین شدند. واقعیت درمانی گروهی به مدت ۸ جلسه (هر هفته یک جلسه به مدت ۱۲۰ دقیقه) روی گروه آزمایش اجرا شد، در حالیکه گروه گواه هیچ گونه مداخله ای دریافت نکردند. نتایج بدست آمده از تحلیل کواریانس چندمتغیره نشان داد، واقعیت درمانی گروهی به طور معناداری (۰.۰۵ < p) منجر به بهبود کیفیت زندگی، بهبود بعد روانشناختی، بهبود عملکرد اجتماعی و بهبود حیطه محیط و وضعیت زندگی زنان سرپرست خانوار شده است. اما این روش به طور معناداری نشانگان جسمانی را کاهش نداد. لذا نتیجه می گیریم واقعیت درمانی گروهی روش مفید و موثری جهت کمک به زنان سرپرست خانوار می باشد.

کلمات کلیدی:

واقعیت درمانی گروهی، زنان سرپرست خانوار، کیفیت زندگی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1736646>

